

**ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥΣ, ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΜΕΤΑΣΩΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ,
ΣΤΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ, ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ,
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΟΧΗ**

Υπό

Ελευθερίου Διαμαντάρρα

Ηλεκτρονικού - Μηχανικού

Ερευνητή – Μελετητή Ιστορίας – Φιλοσοφίας Συγγραφέα, Μέλος της Ακαδημίας
της Νεαπόλεως 1611

Σας ευχαριστώ για την παραχώρηση του χώρου της αξιόλογης Ελληνικής Ιστοσελίδας, και πιστεύω ότι τα ερωτήματα που προξενεί ο τίτλος της εργασίας μου, να περιοριστούν στο τέλος της ανάγνωσής της.

Πιστεύω ότι, όλοι οι εχέφρονες άνθρωποι και μεταξύ αυτών και οι αναγνώστες μας, πρέπει να ερευνούμε και να προβληματιζόμαστε συνεχώς, διότι επιβάλλεται να σπουδάζουμε τις τέχνες, τις επιστήμες, να μελετούμε την φύση, να παρατηρούμε τα φαινόμενα, να κατερχόμεθα στο βάθος της συνειδήσεως μας και κυρίως να εναρμονιζόμαστε με τον παγκόσμιο ρυθμό.

Με την γνώση και την ορθή κρίση, αναζητούμε και βρίσκουμε τις σωστές λύσεις, και μόνον τότε δικαιούμαστε να έχουμε γνώμη διότι θα έχουμε αποκτήσει την γνώση, πράγμα πολύ σπάνιο για την εποχή μας, όταν όλοι έχουν γνώμη για τα πάντα, δίχως όμως να έχουν και την δέουσα γνώση. Έτσι μόνον μπορούμε να έχουμε τις σωστές απαντήσεις, να βελτιώνουμε τους εαυτούς μας και να φωτίζουμε και την κοινωνία, διότι αυτός πρέπει να είναι και ο τελικός σκοπός μας, για να μας αποκαλούν οι άλλοι εχέφρονες, σωστούς ανθρώπους.

Όταν σπούδαζα στο εξωτερικό πριν από αρκετά χρόνια την νεαρά τότε ηλεκτρονική επιστήμη και τους νεαρότερους ακόμη Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές, δεν γνώριζα αλλά και ούτε μας απεκάλυπταν, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, ότι αυτή η πλέον σύγχρονη επιστήμη, είχε τις ρίζες της και το περιεχόμενό της, πάρα πολύ παλιά και ότι στηριζόταν στο αθάνατο φιλοσοφικό και επιστημονικό περιεχόμενο των λαμπρών προγόνων μας.

Όταν άρχισα να εντρυφώ πλέον συστηματικά και να ερευνώ μαθηματικά και φιλοσοφικά, διότι δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι μαθηματικά και φιλοσοφία συνοδοιπορούν, καθώς αυτές και μόνον αυτές οι επιστήμες στηρίζονται στην καθαρή σκέψη και στον **Ορθό Λόγο**, από τον οποίο πηγάζουν όλες οι λογικές και οι ηθικές αξίες που αφορούν τον άνθρωπο και τις κοινωνίες που δημιουργεί, οργανώνει και διοικεί.

Προϊόντος του χρόνου, διαπίστωσα ότι χάρις στην Αρχαία Ελληνική γραμματεία, μεθοδολογία, γνώσεις, σκέψεις και αρχές, μπόρεσα να διεισδύσω στο πνεύμα και να αντιληφθώ πόσα πράγματα μας κρύβουν ακόμα οι εξουσιαστές των λαών.

Δεν θα σας κουράσω με τεχνικές λεπτομέρειες διότι δεν απευθύνομαι σε ειδικούς, πλην ελαχίστων. Θα ξεκινήσω από τα βάθη των χιλιετιών, για να διαπιστώσουμε μαζί πώς ο άνθρωπος αργά και βήμα-βήμα έφθασε σήμερα να κρούει τις πύλες της Αποκαλύψεως, με οδηγούς και βοηθούς τα ίδια του τα κατασκευάσματα, εφ' όσον δεν θα κάνει ορθή χρήση αυτών και δεν θα επίσταται αυτών με την αρχαιοελληνική έννοια.

Όχι από σωβινισμό και ούτε από προγονοπληξία, αυτά είναι για τους αμαθείς και τους εχθρούς της αληθούς γνώσεως, οι βάσεις αυτών των επιτεύξεων, όπως το έχω ήδη αναφέρει, βρίσκονται στην Αρχαία Ελληνική Φιλοσοφική Σκέψη των Ορφικών, η οποία πέρασε στους Πυθαγορείους, στους Γίγαντες Ίωνες επιστήμονες φυσικούς φιλοσόφους, στους Μετα-Σωκρατικούς Πλάτωνα και Αριστοτέλη, στους Αλεξανδρινούς, στους Νέο-Πλατωνικούς και Νέο-Πυθαγορείους. Όλοι οι σύγχρονοι φιλόσοφοι και επιστήμονες, επάνω σε αυτούς στηρίχθηκαν και στηρίζονται για ό,τι έχουν επιτελέσει και επιτελούν.

Τα μαθηματικά, όσο σύνθετα και εάν φαίνονται, στηρίζονται στις τέσσερις απλές λογικές πράξεις που και αυτές δεν είναι τέσσερις αλλά, μία και μόνη, την πρόσθεση.

Η αφαίρεση είναι η αντίθετος πρόσθεση, ο πολλαπλασιασμός είναι συνεχείς προσθέσεις και η διαίρεση συνεχείς προσθέσεις και αντίθετες προσθέσεις.

Εάν οι Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές μπορούν και κάνουν τόσα πολλά και απίθανα, δεν κάνουν παρά μόνον προσθέσεις και αντίθετες προσθέσεις, αλλά σε ασύλληπτες ταχύτητες της τάξεως μέχρι τώρα των **πικροσεκόντ** (τρισεκατομμυριοστών του δευτερολέπτου), και αποθηκεύουν ηλεκτρικούς παλμούς κανονικής ή αντίθετου φοράς σαν πληροφορίες, τις ταξινομούν σε απειροελάχιστους χώρους τις διασταυρώνουν και τις ανακαλούν σε χρόνους που προανέφερα, και τις αποστέλλουν όπου εμείς επιθυμούμε ή σε οθόνες, σε εκτυπωτές ή στην άλλη άκρη του σύμπαντος. Αυτούς τους ηλεκτρικούς παλμούς, τους χωρίζουμε σε δύο μόνον κατηγορίες: στο **0** και στο **1**.

Ο Πυθαγόρας και οι μαθητές του, ασχολούντο επιστημονικά με την Φιλοσοφία, τα Μαθηματικά, την Αριθμητική, τους Αριθμούς, την Γεωμετρία (γήινη και ουράνια), την κίνηση των Πλανητών, την Λογική, την Αρμονία (μουσική), την Ιατρική, την Βιολογία, την Φυτολογία, τα Μέταλλα, την Πυραμιδολογία, την Ψυχολογία την Αγωγή, την Πολιτική, την Ευγονική και άλλες επιστήμες. Μία θεωρία αλλά και σοβαρή ενασχόλησή τους στην σχολή του Κρότωνος, στο περίφημο και μοναδικό **ΟΜΑΚΟΕΙΟ**, ήταν εκείνη της **ΔΙΧΟΤΟΜΙΚΗΣ**

ΑΡΧΗΣ. Συγκρατείστε αυτή την έννοια, διότι επάνω σε αυτήν στηρίζεται όλο το οικοδόμημα της σύγχρονης εξέλιξης.

ΔΙΧΟΤΟΜΙΚΗ ΑΡΧΗ: Από φιλοσοφική άποψη, είναι ένα από τα πρώτα νοητικά όργανα, με το οποίο κατάφερε να ξεχωρίσει και να χρησιμοποιήσει η ανθρώπινη σκέψη, με σκοπό να διαχωρίζει ένα πλήθος πραγμάτων, μία ενιαία και αξεδιάλυτη σειρά από εντυπώσεις, συναισθήματα και εμπειρίες του ίδιου του ανθρώπου, σε **ΔΥΟ ΜΟΝΟ** κατηγορίες, που είναι ή που νομίζει ότι είναι αντίθετες μεταξύ τους.

Για τον αρχέγονο άνθρωπο ή και για ένα μικρό παιδί σήμερα, πρώτη αυθόρμητη λογική σκέψη είναι: Όταν σηκώσει το κεφάλι του και ατενίσει την απεραντοσύνη του ουρανού, αμέσως να το κατεβάσει και να κοιτάξει κάτω στα πόδια του την γη, επάνω στην οποία στέκεται. Ο διαχωρισμός μεταξύ γης και ουρανού είναι κάτι το ολότελα φυσικό και επομένως λογικό, διότι την πληροφορία την αντλεί αμέσως από τις αισθήσεις του. Στην μακρυνή αρχαιότητα, ακόμη δεν είχε αναπτυχθεί η φιλοσοφική επιστήμη και ο άνθρωπος δεν είχε γνωρίσει τους Ίωνες προσωκρατικούς φιλοσόφους, που δίδαξαν ότι πολλές φορές οι αισθήσεις του ανθρώπου απατούν, όταν δεν συνοδεύονται από την λογική επεξεργασία του ατόμου. Ο ουρανός είναι επάνω και η γη είναι κάτω.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο πρώτος στοίχος της κοσμογονίας του Ησιόδου αρχίζει με την φράση: «Εν αρχή ο Θεός εποίησε τον ουρανόν και την γη», την οποίαν αργότερα οι γνωστοί παραχαράκτες των επιστημών και της ιστορίας, την παρουσίασαν σαν δική τους στην Γένεση.

Ο διαχωρισμός λοιπόν του χώρου που περιβάλλει τον άνθρωπο σε δύο κατηγορίες, διάφορες και αντίθετες μεταξύ τους, είναι βαθειά ριζωμένες μέσα στο μυαλό του και αποτελούν την πρώτη λογική σκέψη του ατόμου. Από την στιγμή που σήκωσε το κεφάλι του και άρχισε να διαλογίζεται, αρχίζει συμβολικά και η περιπέτεια της μητέρας των επιστημών της **φιλοσοφίας**, για την ελεύθερα σκεπτόμενη ελεύθερα ανθρωπότητα.

Στην συνέχεια, εάν ο άνθρωπος ρίξει την ματιά του στο γύρω του περιβάλλον, το οποίον προσδιορίζει την ίδια του την ύπαρξη, δεν δυσκολεύεται να διαπιστώσει ότι: Υπάρχει ημέρα και νύκτα, ζέστη και κρύο, νερό και φωτιά, ότι οι όμοιοί του είναι αρσενικοί και θηλυκοί, ότι έχει αριστερό και δεξί πόδι, χέρι, μάτι, αυτί κ.λπ.

Από αυτόν λοιπόν τον διαχωρισμό όταν γίνεται και εφαρμόζεται σε ό,τι πέφτει στην αντίληψη μας, νοητικά ή αισθητικά, πηγάζει η Διχοτομική Αρχή, η οποία είναι μία γενίκευση και συμπύκνωση της εφαρμογής του διαχωρισμού όλων των πραγμάτων σε δύο κατηγορίες αντίθετες μεταξύ τους. Το πέρασμα του

ανθρώπου από την φύση στον πολιτισμό, βασίζεται στην εμφάνιση μίας λογικής που λειτουργεί με το μέσον των δυαδικών αντιθέσεων. Στην δυαδική αυτή αρχή, εδράζονται όλες οι θρησκείες και οι τοτεμικές κοινωνίες ανά τους αιώνες.

Με την εξέλιξη του ανθρώπου, η αρχή της Διχοτομικής Αρχής απέβαλε σιγά και προοδευτικά τον θρησκευτικό και μυθολογικό μανδύα της, για να καταστεί αντικείμενο σκέψης και έρευνας για τους φιλοσόφους, που προσπαθούσαν να γνωρίσουν τις αρχές επάνω στις οποίες κινείται η ανθρώπινη σκέψη.

Τις πρώτες πληροφορίες για συνειδητή χρησιμοποίηση της Διχοτομικής Αρχής τις έχουμε από την αρχαία Ελλάδα, από τους γίγαντες της επιστημονικής φιλοσοφικής σκέψεως και προβληματισμού - τους Ίωνες Προσωκρατικούς, και ειδικότερα από τον Μέγα Πυθαγόρα και τους μαθητές του, οι οποίοι είχαν πάρει τις βάσεις από της Ορφικούς, τον Ερμή τον Τρισμέγιστο και άλλα παμπάλαια κείμενα τα οποία δεν διεσώθησαν.

Οι Πυθαγόρειοι είχαν συντάξει έναν πίνακα από δέκα ζεύγη αντιθέτων, στα οποία εντρύφουσαν Μαθηματικά, Φιλοσοφικά, Αριθμητικά, Γεωμετρικά και Κοινωνικά. Αυτά ήσαν: Πέρας-Άπειρον, περιττόν- άρτιον, εν-πλήθος, δεξιόν-αριστερόν, άρρεν-θήλυ, ήρεμον-κινούμενον, ευθύ-καμπύλον, φως-σκότος, αγαθόν-κακόν, τετράγωνον- ετερόμηκες.

Από τα σωζόμενα αποσπάσματα των Πυθαγορείων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι είχαν εκλογικεύσει και συνειδητοποιήσει την Διχοτομική Αρχή και είχαν προχωρήσει σε ορισμένους τομείς πολύ περισσότερο από πολλούς μεταγενέστερους φιλοσόφους, οι οποίοι επαναλαμβάνω, σε αυτούς επάνω στηρίχθηκαν. Τα λογικά διαγράμματα του δυαδισμού, αντλούνται με στοιχεία από την σπουδή των αριθμών και τις μεταξύ τους σχέσεις, και αποτελούν το βασικότερο εργαλείο για να προγραμματίσουμε και να θέσουμε σε σωστή λειτουργία έναν Ηλεκτρονικό Υπολογιστή.

Ο πρώτος που χρησιμοποίησε αυτή την αρχή σαν όργανο για περαιτέρω λογικές και φιλοσοφικές έρευνες, ήταν ο Πλάτων. Αυτή την αρχή την ονομάζει **Μερισμό** και **Διαίρεση**, όχι βέβαια με την έννοια της αριθμητικής πράξεως, αλλά τον διαχωρισμό ή κοψίματος στα δύο που εφαρμοζόμενος, οδηγεί την φιλοσοφία, την λογική και τα μαθηματικά του με απόλυτη επιτυχία σε ορθά συμπεράσματα και στον φιλοσοφικό Ορθολογισμό.

Συνεχιστής του έργου του Πλάτωνος, και όχι όπως κακώς και σκόπιμα διαδίδουν ότι ήταν αντίπαλός του, είναι ο Αριστοτέλης ο οποίος συστηματοποίησε και ξεκαθάρισε τις έρευνες του Πλάτωνος, μετατρέποντας αυτές σε ένα συγκεκριμένο όργανο σκέψεως, που με την βοήθειά του, ο

άνθρωπος ανά τους αιώνες μπορεί να συλλογίζεται σωστά και αποτελεσματικά. Το όργανο αυτό, οι μετέπειτα το ονόμασαν **ΤΥΠΙΚΗ ΛΟΓΙΚΗ**.

Με αυτήν ο Αριστοτέλης κατόρθωσε να διερευνήσει, να συστηματοποιήσει και να διατυπώσει τρεις βασικούς κανόνες, που εφαρμόζονται και σήμερα με απόλυτη επιτυχία.

Και οι τρεις αυτοί κανόνες αναφέρονται στην Διχοτομική Αρχή και σκοπό έχουν να την κάνουν πιο σίγουρη και εύχρηστη. Οι κανόνες αυτοί διδάσκονται σήμερα σε όλον τον κόσμο και είναι:

1^{ος} Της Ταυτότητας, και διατυπώνεται με το **A είναι A**, δηλαδή κάθε πράγμα είναι αυτό που είναι ή είναι ίδιο με τον εαυτόν του.

2^{ος} Της Αντιφάσεως, και διατυπώνεται με το **A δεν είναι A**, που σημαίνει ότι είναι αδύνατον το ίδιο πράγμα να είναι αυτό που είναι και ταυτόχρονα να μην είναι αυτό που είναι.

3^{ος} Της αποκλίσεως του τρίτου, και διατυπώνεται ως εξής: Μεταξύ του **A και του μη A δεν υπάρχει τίποτα άλλο**, που σημαίνει ότι ανάμεσα σε δύο αντιφατικά πράγματα, έννοιες, καταστάσεις κ.λ.π., αποκλείεται να υπάρχει κάτι τρίτο.

Σε σχέση με την Διχοτομική Αρχή, ο 3^{ος} κανόνας εμφανίζει την πλέον άμεση και φανερή ενέργεια, διότι καθιερώνει τον απόλυτο διαχωρισμό ανάμεσα σε δύο αντιφατικά συμπεράσματα, διαπιστώσεις, κρίσεις κ.λ.π. Στα μαθηματικά των αρχαίων, την συχνή χρήση της Διχοτομικής Αρχής εφαρμόζει ο Ευκλείδης και τα περισσότερα στοιχεία της αριθμητικής του, τα παίρνει από τους Πυθαγορείους, τον Εύδοξο, τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη. Στην αριθμητική του γίνεται τόση χρήση της Αρχής, που μπορούμε ελεύθερα να πούμε ότι ολόκληρο το έργο του στηρίζεται σε αυτήν την Αρχή, την θεωρεί δεδομένη και πουθενά δεν προσπαθεί να την αποδείξει.

Στην αριθμητική του ο Ευκλείδης, αρχικά ορίζει την έννοια της μονάδος, η οποία δεν κόβεται ούτε διαιρείται σε μικρότερα κομμάτια. Εδώ συνυπάρχουν η Φιλοσοφία και η Αριθμολογία, στην συνέχεια με την βοήθεια της μονάδος προχωρεί στον διαχωρισμό των άρτιων και των περιττών αριθμών, δηλαδή σε όσους μπορούν να διχοτομηθούν σε δύο ίσα μέρη και με αρνητικό συλλογισμό καταλήγει ότι υπάρχουν και αριθμοί περιττοί όπως οι 3- 5- 7- 9 που δεν είναι δεκτικοί διχοτομήσεως, διότι το υπόλοιπο της διχοτομήσεως ενός τέτοιου αριθμού είναι η μονάδα και σύμφωνα με την αρχή του Πυθαγόρα και τον δικό του ορισμό, αυτό δεν είναι επιτρεπτό. Έτσι, διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή της

Διχοτομικής Αρχής, του δίνει δύο θεμελιακούς ορισμούς, την **Ταξινομική ή Διαχωριστική ενέργεια της Διχοτομίας** που χωρίζει τους αριθμούς σε άρτιους και περιττούς και, την **Υπαρκτική ή Ορισματική ενέργεια της Διχοτομίας**, η οποία καθορίζει ποιοί αριθμοί είναι άρτιοι και ποιοί περιττοί. Επάνω σε αυτές τις διχοτομήσεις με την διπλή ενέργεια, που έχουν καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη των μαθηματικών, στηρίζεται όλο το οικοδόμημα της λογικής ηλεκτρονικής και κατ' ακολουθίαν και οι μεγαλειώδεις επιτεύξεις των συγχρόνων κοινωνιών.

Οι Βυζαντινοί, λόγω των φοβερών διώξεων από την ξενοκίνητη επιβληθείσα θρησκεία υπό των αμαθών οργάνων της, κατά παντός Ελληνικού – Εθνικού επιτεύγματος, παραμένουν εχθρικοί προς την φιλοσοφία και τις επιστήμες. Πλην ελαχίστων προοδευτικών πνευμάτων που, με το πρόσχημα των Θεολογικών αναζητήσεων και προβλημάτων προωθούν κρυφά και σιωπηρά κάποιες λογικές έρευνες. Στην αρχή του Βυζαντίου δύο μεγάλες μορφές η Υπατία και ο Πρόκλος, άριστοι γνώστες και σχολιαστές των έργων του Πλάτωνος, του Αριστοτέλη, του Ευδόξου, του Ευκλείδη και των άλλων λαμπρών προγόνων τους, αναπτύσσουν τις αναπόδεικτες αρχές, δηλαδή τα αξιώματα και τα αιτήματα, επάνω στα οποία στηρίζονται οι φιλοσοφικές αποδείξεις του Πλάτωνος, οι φιλοσοφικές αρχές του Αριστοτέλους και οι ανώτερες μαθηματικές λύσεις του Διόφαντου και του Ευκλείδη.

Περί το τέλος της Βυζαντινής περιόδου αναβιώνει κάπως η σπουδή των αρχαίων από τους Λέοντα τον Σοφό, Ανδρόνικο τον Β΄, Γρηγόριο Παλαμά, Φώτιο, Αρέθα, Νικηφόρο Γρηγορά, Πλήθωνα Γεμιστό, Βησσαρίωνα και άλλους. Αυτοί, μαζί με τους σοφούς που κατέφυγαν στην Δύση πριν και μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, αποτέλεσαν τον σπόρο με την σημαντική βλάστηση, ώστε να ανθίσουν πλούσια ο πολιτισμός, τα γράμματα και οι τέχνες στην βάρβαρη Δύση, με αποτέλεσμα να ξυπνήσει και να βγει από τον λήθαργο και τον σκοταδισμό του μεσαίωνα η σκέψη του ανθρώπου στηριζόμενη επάνω στο αθάνατο Ελληνικό πνεύμα και τις επιτεύξεις του, ανά τις χιλιετίες. Αυτά δημιούργησαν την Αναγέννηση, την Θρησκευτική μεταρρύθμιση που οδήγησαν στους Εγκυκλοπαιδιστές και στον Διαφωτισμό.

Τα αιώνια έργα των Αρχαίων Ελλήνων μεταφρασμένα στα Αραβικά από της κυνηγημένους από το ιερατείο Έλληνες λογίους, οι οποίοι βρήκαν καταφύγιο στις αυλές των Διαφόρων φιλομαθών Αράβων μοναρχών, καθώς και στα Λατινικά από τους μεγάλους Έλληνες και φιλέλληνες της Δύσης, απετέλεσαν την καταλυτική δύναμη για τον επαναπολιτισμό, την αποβαρβάριση του ανθρώπου και την μετέπειτα ραγδαία εξέλιξη που ακολούθησε.

Πρέπει να τονισθεί ότι οι Άραβες φιλόσοφοι και μαθηματικοί, είναι οι πρώτοι μετά τους αρχαίους Έλληνες, που κατανόησαν την μεγάλη φιλοσοφική και

επιστημονική αξία των αρχαίων συγγραμμάτων και κυρίως του Αριστοτέλη στην αρχή, και του Πλάτωνος κατόπιν. Στηριζόμενοι και αναπτύσσοντας τα έργα τους, με την διδασκαλία και την βοήθεια των διωγμένων από το ιερατείο Ελλήνων φιλοσόφων, έκαναν δύο σπουδαίες ανακαλύψεις που έχουν άμεση σχέση με το θέμα μας.

Πρώτον, βελτίωσαν τους Αλγόριθμους των Αλεξανδρινών Νεο-πυθαγορείων και Νεο-πλατωνικών σοφών, που η σημασία τους για τους Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές είναι καταλυτική. Συνοπτικά αναφέρω ότι, αλγόριθμος είναι το σύνολο των διαδοχικών πράξεων που απαιτούνται για να αποδειχθεί η παραγωγή και η εξάρτηση ενός αριθμού από έναν ή πολλούς άλλους.

Δεύτερον, προώθησαν τις Διχοτομικές δομές οι οποίες για την Τυπική Λογική έχουν ίσως σπουδαιότερη σημασία από τους τρεις κανόνες του Αριστοτέλη, που επάνω σε αυτές στηρίζονται τα λογικά κυκλώματα των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών.

Νεώτερες έρευνες έγιναν στην Δυτική Ευρώπη της Αναγεννήσεως και του Διαφωτισμού, που και αυτές οι λαμπρές περιόδους, είναι έργο του Ελληνικού πνεύματος και της γραμματολογίας του. Στην Δυτική Ευρώπη, παρά τον ασφυκτικό κλοιό της εκκλησίας και της σχολαστικής φιλοσοφίας, φωτεινά πνεύματα, αφανή και επώνυμα, με πρωτεργάτες τους Φιλοσόφους, Επιστήμονες, Αλχημιστές, τους Ροδόσταυρους και τους ελεύθερους Τέκτονες, σήκωσαν σιγά - σιγά με πολλούς κινδύνους και διώξεις, ένα τεράστιο κύμα αμφισβητήσεων και ερευνών με αποτέλεσμα, μεταξύ των άλλων, τον θρίαμβο του πνεύματος των επιστημών και την αναβίωση των λογικών ερευνών.

Στα νεώτερα χρόνια ο φιλόσοφος και μαθηματικός Leibniz ασχολήθηκε συστηματικά με τους κανόνες της τυπικής λογικής, τους βελτίωσε και τους συνδύασε με την σύγχρονη μαθηματική σκέψη. Έδωσε μεγάλη και ιδιαίτερη σημασία στην Διχοτομική Αρχή και την θεώρησε σαν την πηγή της πιο καθαρής και άμεσης γνώσης για τον άνθρωπο. Καθορίζει ότι η γνώση είναι έμφυτη, όταν το πνεύμα αντιλαμβάνεται άμεσα τον συσχετισμό που υπάρχει μεταξύ δύο ιδεών όταν είναι μόνες τους, δίχως την παρεμβολή της.

Πιο πρακτικός και μεθοδικός, ο φιλόσοφος και μαθηματικός George Boole, ξεκινώντας κυρίως από τον Πυθαγόρα και ελάχιστα από τους μεταγενεστέρους, είναι η κορωνίδα όλων. Θα επιμείνω λίγο περισσότερο, διότι δικαίως θεωρείται και είναι ο πατέρας της Λογικής επιστήμης των ηλεκτρονικών εφαρμογών και των ολοκληρωμένων κυκλωμάτων. Γεννήθηκε το 1815 και πέθανε σχετικά νέος το 1864. Έγραψε διάφορες μαθηματικές πραγματείες και φιλοσοφικές διατριβές, αλλά την μεγάλη του φήμη οφείλει και δίκαια, σε δύο έργα του: **Την έρευνα των νόμων της σκέψεως** και την **Μαθηματική ανάλυση της λογικής**. Είναι δε ο εμπνευστής της Λογικής Άλγεβρας ή Άλγεβρας Boole,

όπως είναι γνωστή. Ο Boole, διατύπωσε ως εξής την Αριστοτελική θεώρηση: «Εκτελούμε την ανάλυση και την ταξινόμηση, με διαίρεση σε ζεύγη αντιθέτων με την Διχοτομία όπως λέγεται».

Μελετώντας τους Πυθαγορείους, καταλήγει ότι ολόκληρο το φιλοσοφικό σύστημά τους «υπήρξε ένας λογικός συνδυασμός του δυαδισμού, μαζί με άλλα στοιχεία που αντλήθηκαν από την μελέτη των αριθμών και από τις μεταξύ τους σχέσεις».

Ο ορισμός που δίνει ο Boole στο φιλοσοφικό σύστημα των Πυθαγορείων, αναγνωρίζεται σήμερα σαν ο πετυχημένος ορισμός των λογικών διαγραμμάτων, που χάρις σε αυτά σχεδιάστηκαν και κατασκευάστηκαν τα λογικά κυκλώματα και με αυτά, όλες οι σύγχρονες συσκευές, από την απλούστερη μέχρι τις θαυμαστές τεχνικές διάνοιες, την κατάκτηση του διαστήματος και την ρομποτική.

Για να συμβολίσει τα δύο αντίθετα πράγματα που προκύπτουν από οιαδήποτε διχοτόμηση, χρησιμοποίησε δύο απλά αριθμητικά σύμβολα το **0** και το **1**. Διότι όπως είδαμε, οποιαδήποτε διχοτόμηση στα πλαίσια της τυπικής λογικής, μας δίνει πάντοτε δύο μόνον αντίθετα πράγματα, έννοιες ή ό,τι άλλο.

Έτσι, η Τυπική λογική, έχοντας βρει την συμβολική της έκφραση ονομάστηκε **ΔΙΤΙΜΗ ΛΟΓΙΚΗ**, διότι όλα τα αποτελέσματα που προκύπτουν μέσα από τους χειρισμούς της, μπορούν να έχουν μόνον δύο τιμές το 0 και το 1.

Η τυπική ή δίτιμη λογική, είναι η μοναδική βάση παγκοσμίως, στην οποία όλοι οι ερευνητές, όπως θα αναπτυχθεί στην συνέχεια, στηρίχθηκαν και στηρίζονται για τον σχεδιασμό και την εξέλιξη των ηλεκτρονικών υπολογιστών και τον προγραμματισμό τους, καθώς και όλων των συναφών ηλεκτρονικών συσκευών.

Η **Άλγεβρα Boole** είναι η βάση της λογικής και των μαθηματικών και με την από κοινού ανάπτυξή της από όλους τους ερευνητές των τελευταίων δεκαετιών, κυρίως δε από τους Μόργκαν, Νόϋμαν, Τέλλερ, Βίνερ, Ατανάσωφ και πολλούς άλλους οφείλουμε την σημερινή θαυμαστή τεχνολογική εξέλιξη και οικονομική πρόοδο του ανθρώπου.

Στα μέχρι τώρα αναπτυχθέντα, αναφέρθηκα στην ιστορική και φιλοσοφική πορεία της ανθρωπίνης σκέψευς και κυρίως των μεγάλων πνευμάτων, που θεωρούνται και είναι οι πρόγονοι των ηλεκτρονικών υπολογιστών και της πληροφορικής.

Συνοπτικά θα εκθέσω την χρονολογική εξέλιξη της ηλεκτρονικής και των ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Την ασύλληπτη εξέλιξή τους, την οφείλουμε κατά μεγάλο μέρος στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και την επακολουθήσασα ψυχρά περίοδο, **πατήρ γάρ πάντων πόλεμος**, όπως είπε ο αθάνατος μεγάλος Ηράκλειτος.

Το 1933 μία θυγατρική εταιρεία της I.T.T. στην Γερμανία με Εβραϊκά κεφάλαια, έφτιαξε μία συσκευή ηλεκτρομηχανική-ηλεκτρονική κρυπτογραφική, που ονομάστηκε με την δική μας λέξη **ΑΙΝΙΓΜΑ**, η οποία μπορούσε να εκφράσει τις δυνατότητες και τις επιτεύξεις της, όλες δε οι ανακαλύψεις παίρνουν Ελληνικά ονόματα.

Μπορούσε να κάνει 22 δισεκατομμύρια κρυπτογραφικούς συνδυασμούς και μετέδιδε ενσύρματα και ασύρματα. Στην αρχή βγήκε για το εμπόριο, αλλά βελτιώθηκε και ο Χίτλερ την χρησιμοποίησε αποκλειστικά για τον στρατό, την διπλωματία και τα υποβρύχια του Γ' Ράιχ και μέχρι το 1941, ήταν απαραβίαστη και το καμάρι των Γερμανών.

Όταν ο Τσώρτσιλ ανέλαβε την διακυβέρνηση της Αγγλίας, έδωσε την μεγαλύτερη δυνατή προσπάθεια στην κατασκοπία και την συλλογή παντός είδους πληροφοριών, που θα συντόμευαν τον πόλεμο, (το 1942 επίσημα υπήρχαν πάνω από 100.000 έμμισθοι Άγγλοι και αλλοδαποί πράκτορες). Αυτή η τεράστια συσσώρευση πληροφοριών έπρεπε να αξιολογηθεί, να διασταυρωθεί και να αποκρυπτογραφηθεί.

Την λύση έδωσε ο Άλαν Τιούρινγκ, ένας ιδιόρρυθμος μαθηματικός και φιλόσοφος με γνώσεις και αγωγή της Ελληνικής παιδείας, πραγματικά μεγάλη διάνοια αλλά άγνωστος στους πολλούς.

Την ημέρα που οι Γερμανοί έκαναν την εισβολή στην Πολωνία, ο Τιούρινγκ επικεφαλής 12 τεχνικών με άκρα μυστικότητα, είχε έτοιμο τον πρώτο υποτυπώδη Ηλεκτρονικό Υπολογιστή. τον οποίο ονόμασαν **BOMBA** και τον Απρίλιο του 1941 η Βόμβα μίλησε, αποκρυπτογράφησε ένα μήνυμα - διαταγή του Γκαίρινγκ. Μετά από αυτό, δημιουργήθηκε μία σειρά από Ηλεκτρονικούς υπολογιστές - βόμβες, ενώθηκαν μεταξύ τους και όλο το σύστημα ονομάστηκε **ΟΥΛΤΡΑ**.

Ο Τιούρινγκ, βελτιώνοντας συνεχώς το σύστημα **ΟΥΛΤΡΑ**, έφθασε στο τέλος του 1942 να αναλύει και να αποκρυπτογραφεί 5.000 στοιχεία το δευτερόλεπτο. Πολλοί πιστεύουν ότι το μηχάνημα αυτό με την Δίτιμη Τυπική Λογική λειτουργία που έφτιαξε ο Τιούρινγκ, επέτρεψε στους συμμάχους να κερδίσουν τον πόλεμο, διότι οι Γερμανοί πίστευαν ότι η **ΑΙΝΙΓΜΑ** ήταν απαραβίαστη και την χρησιμοποιούσαν συνεχώς.

Από το 1944 ο Τιούρινγκ, λόγω της μεγάλης του προσπάθειας, έχασε την δική του λογική, ζούσε με φωτεινά διαλείμματα και το 1954 ανακοίνωσαν ότι είχε

αυτοκτονήσει με υδροκυάνιο ξεχασμένος από όλους, είχε όμως σώσει εκατομμύρια συνανθρώπους του και από τα δύο στρατόπεδα, και είχε χαράξει μία από της λαμπρότερες λεωφόρους της επιστήμης και της εξελίξεως.

Παράλληλα στις Η.Π.Α. είχαν προχωρήσει στον τομέα αυτόν, εντελώς εμπιστευτικά και ανεξάρτητα από τους Άγγλους. Εμπνευστής του πρώτου Αμερικανικού Ηλεκτρονικού Υπολογιστή, ήταν ο Μαθηματικός και φιλόσοφος Ατανάσωφ. Ξεκίνησε το 1939, έφτιαξε τον πρώτο δυαδικό λογικό υπολογιστή, αλλά ελλείπει χρημάτων, δεν κατοχύρωσε την ανακάλυψή του και το 1942 διέκοψε τις έρευνες. Το 1948 δικαστήριο των Η.Π.Α τον αναγνώρισε σαν πατέρα των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών. Ακολούθησαν οι Νούμαν και ο Βίνερ, θεωρητικοί και πατέρες της κυβερνητικής.

Το 1943 δύο μαθητές του Ατανάσωφ, οι Μόσλυ και Έκερτ παρουσιάζοντας στον στρατό τα σχέδια του διδασκάλου τους σαν δικά τους, πήραν 400.000 \$ και το 1946 είχαν έτοιμο τον πρώτο αμερικανικό Ηλεκτρονικό Υπολογιστή με 19.000 λυχνίες, που επίσημα είναι ο πρώτος στον κόσμο και από αυτόν αρχίζει η πρώτη γενεά υπολογιστών. Ονομαζόταν **ENIAC**, ζύγιζε πάνω από 30 Τόνους, είχε μήκος 37 μέτρα και ύψος 3 μέτρα, όταν δε λειτουργούσε, έπεφτε η τάση του ηλεκτρικού ρεύματος στο γειτονικό Λος Άντζελες .

Εδώ ο μεγάλος μαθηματικός και φιλόσοφος Νούμαν, έφτιαξε την πρώτη γλώσσα προγραμματισμού για τον Ηλεκτρονικό Υπολογιστή η οποία βασίζεται επάνω στην Δίτιμη Λογική. Ακολούθησε μία βελτίωση του ENIAC με 36.000 λυχνίες, ο **UNIVAC** ο οποίος δούλεψε για τον στρατό, την επιτροπή ατομικής ενεργείας και στην απογραφή του

πληθυσμού. Μέχρι τότε οι ιδιωτικές εταιρείες δεν πίστευαν ότι οι Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές θα είχαν εμπορικό μέλλον!!!.

Στα χρόνια αυτά η I.B.M. σε συνεργασία με το πανεπιστήμιο του Χάρβαντ, έφτιαξαν ένα θορυβώδες τερατούργημα με 100.000 εξαρτήματα, 17 μέτρα μήκος και 2,5 μέτρα ύψος, το οποίον ονόμασαν **MARK 1**.

Ο πόλεμος της Κορέας οδήγησε την I.B.M. να στρέψει το ενδιαφέρον της στην κατασκευή υπολογιστών για τα εργοστάσια όπλων και ειδικά για τους αυτόματους υπολογισμούς των μεγάλων πυροβόλων, έτσι κατόρθωσε μέχρι το 1955 να γίνει η πρώτη εταιρεία στο είδος της, χάρις στα κεφάλαια που διέθεσε και το δυναμικό των ερευνητών που συνέλεξε από όλον τον κόσμο μεταξύ αυτών και πολλούς σπουδαίους Έλληνες επιστήμονες.

Έφθασαν όμως σε αδιέξοδο, διότι τα διάφορα μοντέλα που σχεδίαζαν και κατασκεύαζαν - πάντοτε με λυχνίες - δεν έδιναν λύσεις όγκου, κόστους, δυνατοτήτων και καταναλώσεως ενεργείας. Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι τότε μία μονάδα μνήμης 5 MB είχε βάρος 3 τόνους και στοίχιζε πάνω από ένα

εκατομμύριο Δολάρια, ενώ σήμερα ένα Φις μνήμης 50 GB (10.000 φορές μεγαλύτερη μνήμη) έχει επιφάνεια ενός εκατοστού ζυγίζει 10 γραμμάρια και πωλείται μερικά Ευρώ.

Το 1956 ο Γουίλιαμ Σόκλεϋ, κάτοικος Καλιφόρνιας, πήρε το βραβείο Νόμπελ Φυσικής για την εφεύρεση του Ημιαγωγού δηλαδή του Τρανζίστορ. Στην αρχή χρησιμοποιήθηκε από την Ι.Τ.Τ. για την ραδιοφωνία και από το 1957 άρχισε να μπαίνει δειλά - δειλά στα εργαστήρια των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, κάποιος επιστήμων τότε το χαρακτήρισε **σαν φορέα νέας κουλτούρας**.

Στο τέλος του 1958 ο **ημιαγωγός - τρανζίστορ** βελτιωμένος, αντικατέστησε πλήρως τις λυχνίες, έτσι έχουμε την δεύτερη γενεά των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, με μείωση όγκου, κόστους, κατανάλωση ενέργειας και αύξηση των δυνατοτήτων του κατά 1.000 φορές.

Μετά τις πρώτες επιτυχίες των Σοβιετικών στο διάστημα 1957 -1960, οι Αμερικανοί έδωσαν μία πρωτοφανή κινητοποίηση και ώθηση σε επιστημονικό δυναμικό και χρήματα.

Ζητούσαν σμίκρυνση των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών για τις επανδρωμένες πτήσεις στο διάστημα, μείωση απαιτούμενης ενέργειας και μεγάλη αύξηση των δυνατοτήτων τους.

Έτσι από την εποχή εκείνη, διάφορες ερευνητικές και κατασκευαστικές εταιρείες, άρχισαν να συγκεντρώνονται στην Καλιφόρνια, σε μία κοιλάδα μήκους 60 χιλιομέτρων, που με τα πανεπιστήμια Στάνφορντ, Πρίνστον

και Μπέρκλεϋ, είναι ό,τι πολυτιμότερο διαθέτει ο Δυτικός πολιτισμός. Η κοιλάδα ονομάζεται Σίλικον Βάλλεϋ ή Κοιλάδα του Πυριτίου (Silicon).

Στις 30 Ιουλίου του 1959, ο Μπόμπ Νόϋς κατέθεσε μία αίτηση για μία ευρεσιτεχνία, που έμελε να αλλάξει την σύγχρονη τεχνολογία, τον πολιτισμό και να γκρεμίσει τα όνειρα των Σοβιετικών για την υπεροχή τους. Είναι το περίφημο **ΤΣΙΠ**. Κατόρθωσε δηλαδή να ενσωματώσει 12 Τρανζίστορς με τα παρελκόμενα τους, αντιστάσεις, πυκνωτές, πηνία κ.λ.π., σε έναν χώρο μισού τετραγωνικού εκατοστού !!!

Το Τσιπ βελτιούμενο συνεχώς και τάχιστα, επέτρεψε στον Ηλεκτρονικό Υπολογιστή να μπει από το πεδίο της πειραματικής επιστήμης, στον τομέα της μαζικής παραγωγής για όλους τους κλάδους και τους τομείς των ενασχολήσεων του ανθρώπου. Η πρώτη ύλη αυτών είναι το Πυριτικό Οξύ ή Σιλικικό Οξύ δηλαδή μία άμμος κοινή και στην Σίλικον Βάλλεϋ, όπου παράγεται πάνω από το 75% της παγκοσμίου αγοράς των Τσίπς ή ολοκληρωμένων κυκλωμάτων.

Ο αγώνας ή καλλίτερα ο πόλεμος για την συσσώρευση όλων και περισσοτέρων στοιχείων στην ίδια επιφάνεια, συνεχίζεται αδιάκοπα. Σήμερα έχουν φθάσει να τοποθετούν στην ίδια επιφάνεια και σε πολλές στρώσεις ή ορόφους εκατομμύρια στοιχεία - τα περίφημα Μίκρο Τσίπς, έτσι έχουμε την τρίτη γενεά των Η/Υ, δυνατότητες τρομερές, όγκος ελάχιστος και κατανάλωση μερικά Watt !!!

Στην Αμερική και την Ιαπωνία σχεδιάζουν την 6^η γενεά υπολογιστών (δίχως ακόμη να έχουν ολοκληρώσει την 5^η) με αυτόνομες νοητικές λειτουργίες, θα ομιλούν μόνο την Ελληνική γλώσσα, διότι είναι η μόνη Λογική Νοηματική Γλώσσα με Μαθηματική δομή που στηρίζεται στην Ορθή σκέψη και στην Δίτιμη Τυπική Λογική. Αυτοί οι υπολογιστές θα αντιπροσωπεύουν τα όνειρα και τις ελπίδες της ανθρωπότητας.

Αρκεί να αναφέρω ότι, έχουν φτιάξει μία μνήμη, την αποκαλούν μνήμη των φυσαλίδων, με όγκο ενός μικρού κουτιού σπύρων, που μπορεί να περιλάβει όλο το αρχείο και τις λειτουργίες του κοινοβουλίου των Η.Π.Α. με δυνατότητα εντολών εκτυπώσεως 2.000 βιβλίων των 500 σελίδων το δευτερόλεπτο.

Χάρης στα προβλήματα που έλυσαν οι Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές σε όλους τους τομείς των ενεργειών και της εκφράσεως της συγχρόνου παγκοσμίου κοινωνίας, δεν τολμώ να αναφερθώ για το άμεσο μέλλον, επήλθε μία τεχνολογική εξέλιξη τις τελευταίες δεκαετίες που όμοιά της δεν έχει υπάρξει στον κύκλο της ζωής της παγκοσμίου ιστορίας που εμείς τουλάχιστον γνωρίζουμε.

Σας δίνω ένα μικρό παράδειγμα της εξελίξεως:

Εάν ένα αυτοκίνητο που έχει ζωή περίπου 100 ετών και ο Υπολογιστής που έχει ζωή 60 ετών είχαν την ίδια εξέλιξη, σήμερα θα έπρεπε τρεις Rolls Royce να στοιχίζουν 2 λεπτά του Ευρώ, να χωρούν στο κεφάλι μίας καρφίτσας και να κάνουν 15.000 χιλιόμετρα με ένα λίτρο βενζίνης !!! Σήμερα δεν υπάρχει καμμία μα καμμία Επιστήμη, Ενασχόληση, Τομέας, Τέχνη ή οποιαδήποτε εκδήλωση και ενασχόληση οιασδήποτε μορφής του ανθρώπου, που να μην στηρίζεται σε αυτά τα μικροσκοπικά λογικά κατασκευάσματα. Η δε εξέλιξη της τεχνολογίας είναι τόσο ραγδαία, όπως έχω αναφέρει, που χθεσινές γνώσεις αύριο είναι ξεπερασμένες. Έχει υπολογισθεί ότι, ανά έξι μήνες διπλασιάζεται η γνώση και η εξέλιξη θεωρητικά, καθυστερεί όμως η εφαρμογή της μόνο για τεχνικούς, εμπορικούς και οικονομικούς λόγους.

Η άνευ προηγουμένου ανάπτυξη της τεχνολογίας των τελευταίων δεκαετιών με την παράλληλη ανάπτυξη του εισοδήματος και τον άκρατο καταναλωτισμό, επέφεραν μία στασιμότητα στην φιλοσοφική σκέψη.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα σοβαρό έως τρομερό χάσμα μεταξύ του ανθρώπου τεχνολόγου και του φιλοσόφου. Σήμερα ακούμε όρους όπως: Super Computers, Internet, Tele-banking, Tele- medicine, Distant Learning, φορητοί υπολογιστές, tablets, κινητή τηλεφωνία κ.τ.λ.

Και το μέγα ερώτημα είναι πού μας οδηγούν οι νέες τεχνολογίες και η πληροφορική;

Σε αυτό το ερώτημα κανείς δεν μπορεί να απαντήσει με βεβαιότητα καθώς κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τις μελλοντικές εξελίξεις.

Οι ειδικοί υπολογίζουν ότι τα 2/3 των τεχνολογιών που θα είναι σε χρήση το 2020 δεν έχουν ακόμη ανακαλυφθεί, διότι ο χρόνος της χρήσιμης ζωής της κάθε τεχνολογίας συνεχώς μειώνεται.

Το βέβαιο είναι ότι, τον 21^ο αιώνα θα μεταβούμε από το οικονομικό μοντέλο της μαζικής παραγωγής και κατανάλωσης, στο μοντέλο των οικονομιών της υψηλής τεχνολογίας και των υπηρεσιών που θα βασίζονται στην Πληροφορική, στις επικοινωνίες, στις ανανεώσιμες Φωτο-βολταϊκές πηγές ενέργειας - «ημιαγωγούς» και των προϊόντων τους.

Η ΓΝΩΣΗ θα είναι η νέα μορφή ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ και η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ θα είναι οι πρώτες ΥΛΕΣ. Η γνώση θα είναι το κύριο περιουσιακό στοιχείο, και δυστυχώς για την ανθρωπότητα, δεν θα υπάρχει ένας μηχανισμός ικανός για την κοινωνικά δίκαιη αναδιανομή της γνώσης και των ωφελειών της.

Οι ψυχολόγοι αναφέρουν ότι, θα υπάρξει μία αρνητική επίδραση της τεχνολογίας στον άνθρωπο με την συνεχή διάβρωση των κοινωνικών δομών και των συγγενικών δεσμών, που μοιραία οδηγούν σε αυτό που αποκαλείται «**Μοναξιά μέσα στο Πλήθος**» με αποτέλεσμα την αύξηση της χρήσεως των ναρκωτικών, των αυτοκτονιών, της αντικοινωνικής συμπεριφοράς των ατόμων και των τοπικών εντάσεων και πολέμων. Ο πλούτος θα περιέλθει σε λίγα Τραστ μερικών κρατών, η κοινωνική αδικία θα είναι διάσπαρτη σε όλον τον πλανήτη σαν μία νέα τεχνολογική φεουδαρχία.

Η μόνη λύση και ανάδραση σε αυτή την απελπιστική κατάσταση που είναι προ των πυλών της ανθρωπότητας, είναι να αυξήσουμε και να διαδώσουμε την Φιλοσοφική Ελληνική σκέψη και αγωγή, για να ξαναδώσουμε στον άνθρωπο τις ηθικές του αξίες, το μέτρο, την αρετή και την αυτογνωσία. Η ανθρωπότητα βγήκε από τον μεσαίωνα και τον σκοταδισμό, που είχαν επιβάλει η Εκκλησία με την ολιγαρχική φεουδαρχία για πολλούς αιώνες, στηριζόμενη στο αθάνατο Ελληνικό πνεύμα, την φιλοσοφία, την παιδεία και τις αξίες που αυτό φέρει για χιλιετίες και που καθιστά τον ανθρωποκεντρισμό κορωνίδα της υπάρξεως. Έτσι και σήμερα, μόνο με αυτές της προϋποθέσεις θα μπορέσουμε να βγούμε από το δυσκολότερο αδιέξοδο που οδηγείται ο κόσμος. Η μόνη ανάδραση είναι ο

Ελληνισμός με τις αιώνιες αξίες του, αυτό το κατάλαβαν και άρχισαν να το εφαρμόζουν αργά μεν αλλά σωστά διάφορα κράτη και οι μεγάλες εταιρείες. Εφαρμόζουν και απαιτούν την Ελληνική εκπαίδευση των στελεχών τους και την εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας για να μπορέσουν να κατανοήσουν τα υψηλά νοήματα και τον σκοπό της ζωής.

Αθήναι, Ιανουάριος 2015

Ελευθέριος Διαμαντάρας